

РЕШЕНИЕ

№ 1521

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11461** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. Р. А. от [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 57, чрез адв. Е. А., срещу Решение № 4045 от 28.10.2022 г., постановено по НАХД № 10313/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 4077604, издаден от СДВР-МВР. С ЕФ, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора, е наложена глоба в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство или система.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднат толеранса и в какъв процент. На следващо място излага доводи, че не е бил поставен знак сигнализиращ наличието на камера.

В съдебно заседание, чрез адв. А., поддържа касационната жалба и претендира

разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на посочените в обжалвания електронен фиш дата и час жалбоподателката управлявала л.а. СВ 3989 АТ в С. по ул. Околовръстен път и в района при Б. градина при разрешена за населеното място с пътен знак максимална скорост от 80 км.ч. - автомобилът се движел със скорост от 103 км.ч. Скоростта на движение и регистрационния номер на автомобила, мястото и точните дата и час на нарушението са заснети и отчетени с автоматизирано техническо средство по реда на Наредба № 8121з- 532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата - мобилна система за видеоконтрол с радар с удостоверени по делото техническа изправност и одобрение за ползване като средство за измерване. Въз основа на данните от техническото средство и на данните за регистрацията на автомобила е издаден обжалвания ЕФ.

Въз основа на установеното от фактическа страна, въззивният съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен фиш притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Преценил е, че не са налице допуснати процесуални нарушения, и ЕФ е законосъобразен и от материална страна. С тези СРС е потвърдил електронния фиш.

Решението е правилно.

Изложените мотиви в обжалваното решение относно изискванията за съдържанието му, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, са правилни и настоящия съдебен състав ги споделя. Налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, предвид изричната уредба за електронния фиш.

Съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Касационният състав преценява като неоснователни доводите на жалбоподателя за неспазена форма на санкционния акт, поради липса на реквизити. Задължителните такива на електронния фиш са изчерпателно уредени от законодателя в специалния Закон за движението по пътищата, съобразно която норма на чл. 189, ал. 4 изр. второ, електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ плащане.

След изменението на ЗДвП и приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. са приети ясни правила за използване и на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, с което на практика е преодоляна констатираната в мотивите на Тълкувателно Решение № 1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС празнота. Следователно към датата на извършване на процесното нарушение на правилата за движение по пътищата е била налице детайлна нормативна уредба на правилата във връзка с използването и на мобилни технически средства, които са достатъчно ясни и подробни, както и процедура, регулираща действията на контролните органи при използването на мобилни технически средства, поради което и следва да се приеме, че нарушенията от този вид могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, при спазване на всички нормативни изискванията на посочената нормативна уредба, което се установява да е било налице в случая. Нарушението е установено чрез използване на техническо средство - преносима система за видеоконтрол тип АТСС С. М2, сериен № MD1192, данните от което са подробно описани, в оспорения електронен фиш. Безспорно установено е, че същото е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранс и в какъв %. Действително разпоредбата на чл. 755, ал. 1, т. 2 от Наредбата за средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, сочи за толеранс $\pm 3 \text{ km/h}$ до 100 km/h или $\pm 3 \%$ от измерената стойност за скорости над 100 km/h – при реални условия на измерване на скорост при полеви тестове, поради което правилно в оспорения електронен фиш е отчетен толеранс от -3 km/h ., поради което не са нарушени правата на касатора. В случая този толеранс е видим от клипа на нарушението, където е посочена скорост на движение от 107 km/h ., а в електронния фиш – 103 km/h ., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 km/h . толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство.

Спазена е и разпоредбата на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 2015г.

(Наредбата), която изисква за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол. В настоящия случай е съставен протокол по образец съгласно приложението към наредбата. Същият притежава реквизитите, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, с посока за задействане – приближаващ. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на техническо средство, за дата и час, за мястото на поставянето на конкретното мобилно АТСС, за начина на работата му и за времетраенето на осъществения контрол, поради което доводите на касатора за нарушения на наредбата са неоснователни.

Правилни са доводите на СРС, че мястото на контрол с автоматизирано техническо средство не следва да бъде обозначено със знак, тъй като законовото изискване за такова обозначаване е отпаднало от ЗДвП 2017 г. и от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. през 2018 г.

Видно от съдържанието на оспорения ЕФ, безспорно се установява, че нарушението е извършено на пътен участък, на която скоростта е регулирана чрез пътен знак В-26. Именно поради това е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 21 ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП. Съгласно последната, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Въз основа на взаимно безпротиворечивата и кореспондираща помежду си доказателствената съвкупност по делото, районният съд правилно и обосновано е достигнал до извод за доказаност на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4045 от 28.10.2022 г., постановено по НАХД № 10313/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-ти състав.

ОСЪЖДА Р. Р. А. от [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 57, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева,

представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.